

PIEPMOES EN DE VLAGGE.

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Op een mooie mei-aovend zitten Piepmoes en zien vrunden gezellig mit mekeer in de tuun van et kesteel. Ze hebben et die dag allemachtige drok had. De voegels weren drok in de weer om de jonkies et vliegen te leren en de molle het een hieleboel mooie ni'je mollebulten greuven. Diedel en Daweltien bin mit heur baosies naor de winkel west om een peer ni'je maanties, wiels Piepmoes drok in de tuun an et wark west het. Mar iederiene is et d'r over iens dat et een mooie dag was. En ze vienen ok allegere dat Piepmoes zien tuun d'r mooi veur henne ligt.

'Weten jim trouwens wel, wat wi'j vandaege zo tegen mekaander zeden,' vragt de doeve. 'Dat et zo lange duurt, veurdat de zwelvers weeromme uut et zuden kommen. Ere jaoren bin ze d'r al lange weer!' 'Ja, dat is waor,' antwoordt Piepmoes, 'mar et het vanzels wel een verhipte lange én koolde winter west. Ze zullen veur de zekerhied wel wat langer votblijven.'

Piepmoes zien woorden bin nog niet koold, of daor kraekt et tuunhekkien. En wie komt daor mit de koffer in de haand an stappen? Juust, Baoke Zwelver! 'Goeienaovend mit mekere,' zegt de voegel. 'Wi'j bin krek weer thuus kommen, mar et was overal slim stille in de bos. Ik heb vot-en-daolik op de eupen plak keken of jim daor soms weren. Daor was et ok al zo rustig, en doe ik jim niet zag, bin 'k hier mar henne gaon en niet veur niks. Tjonge, jonge, wat bin ik bliede da'k jim allegere weer zie! De ere zwelvers bin mitien in heur nussies kreupen, mar ik wol eerst naor jim toe. Hoe gaot et hiere?'

Dan vertellen de ere dieren wat d'r in de wintertied allegere gebeurd is in de bos. 'Mar Baoke,' zegt Piepmoes een betien ongeduldig, 'vertel ie now es gauw hoe alles was, en wat ie allegere daon hebben en zo! En waarom hej' je koffer hier aenlik mit naor toesjouwd?' 'Kalm mar,' sust Baoke, 'ik zal jim alles vertellen. Mar niet in ien keer vanzels, want dan zitten we hier morgenvroeg nog! Ik gao eerst zien laoten wat as d'r in mien koffer zit. Ik heb veur jim allegere wat mitneumen,

zie. Dáorom he'k him bi'j me.' De zwelver het intied de koffer los maekt en alle dieren zitten d'r mit de neuze bovenop om te kieken wat as d'r uut komt.

'Kiek,' vertelt Baoke. 'Aj' de winter argens hiel veer in et waarme zuden deurbrengen, moej' een hiel aende reizen. Ie kommen dan over een hieleboel vremde lanen. Wi'j moe'n vanzels wel es even bekommen en dan gaon we op de grond uutrusten. Dat vien ik hielendal niet slim, want dan kuj' ok nog wat van zoe'n laand bekieken, is 't niet zo? Disse reize hebben wi'j elke keer speciaol op de vlaggen let. Ieder laand het ja zien eigen vlagge. Now heb ik veur jim een hieleboel van die vlaggen verzaemeld en mitneumen. Et bin hiele mooie vlaggen mit hiele mooie kleuren. D'r bin ok vlaggen bi'j die ik mit ere trekvoegels onderwegens ruild heb. Awwe now weer es feest hebben op de eupen plak, kun we die daor mooi mit versieren. Wat vienen jim d'r van?' Ondertussen het de voegel een hieleboel vlaggen uut zien koffertien haeld. Iederiene bekikt ze goed en intied vertelt Baoke uut welk laand de vlagge komt. Aj'm dat ók graeg weten willen, moeten jim even op de achterkaante van 't Herenhoentien zien, want daor het Piepmoes ze allegere in de hanen!

Iederiene vint ze prachtig. 'Wat vien ik et toch een aorig idee, dat ieder laand zo zien eigen kenmark het,' vint de molle. 'Dan ziej' ja vot-en-daolik in welk laand aj' binnen!' 'Ja, dat vien ik ok,' zegt Piepmoes, die al een posien veur him uut zit te prakkezeren. 'Weten jim, waor ik an zit te daenken?' Gieniene die et wet. 'Mar zweer mar op,' zegt de doeve, 'ik bin beni'jd.'

'Now,' zegt Piepmoes, 'moej'm luusteren. Vienen jim niet dat wi'j hier aenlik ok een betien in een appat laand wonen?' Alle dieren nikken van ja. 'Zol et dan niet hatstikke mooi wezen, as wi'j veur oons laand ok een eigen vlagge hebben zollen?' 'Ik vien van wel,' sjilpt de gele gouwe. 'Wi'j ok,' brommen de honnen. 'Now ja, een vlagge van oons laand,' kwettert de protter een betien eigenwies, 'neffens mi'j wonen wi'j in een bos.' En eerlik is eerlik, daor het de protter wel een betien geliek an. 'Mar dat maekt toch aenlik niet zovule uut,' mient et roodbossien. 'Dan maeken

we ja gewoon een vlagge veur oonze bos.' Iederiene is et d'r over iens dat dat de juuste oplossing is. 'Mar wat moet d'r óp die vlagge,' bedaenkt Piepmoes. 'Ik heb wel een idegien,' koerkt de doeve. 'Ik bin hier as ien van de eersten van oons in de bos kommen te wonen. Op ien van die eerste daegen kwam ik Piepmoes tegen. Hi'j wodde doe naozeten deur Klaos de kaeter en Miep. Weej' nog wel, Piepmoes?' Piepmoes nikt. En óf hi'j dat nog wet. Hi'j leup ommes heerlijk in de bos te kuieren en lieties te fluiten, doe hi'j inienend aachternaozeten wodde deur de katten. Piepmoes reup doe hiel hadde *piep, piep* en *help, help* en krek op tied was de doeve d'r an kommen. Piepmoes was gauw bi'j him op de rogge klommen en tegere weren ze vot vleugen. Gien menuut te vroeg! De doeve was een peer veren an de katteklauwen kwietraekt en Piepmoes een peer haorties van zien stat. 'Piepmoes is dus ok ien van de eerste bosbewoners, mar butendat de kleinste!' gaot de doeve verder. 'Wat vienen jim d'r van as we op de vlagge een tekening van Piepmoes tusen een peer bomen zetten. We kun d'r dan wel bi'j schrieven *In de bos van Piepmoes en zien vrunden*. Hoe liekt jim dat toe?' Alle beesten beginnen drok deur mekaander henne te snaeteren. Iederiene vint et prachtig. Piepmoes al hielemaole! Et moesien het d'r haost een kleur van, zó mooi vint hi'j et! 'En dan zetten we de vlaggen hielendal om de boshenne,' zeggen Diedel en Daweltien. 'Dan weten Klaos en Miep ok, wanneer ze op verbeuden gebied binnen. As wi'j ze dan zien, jaegen we ze mitien de bos uut!' 'Now ja, awwe gien last van ze hebben, meugen ze om mi'j hier wel kommen,' zegt Piepmoes, 'mar ja, ie weten et vaeks wel mit die kroeten. Waor zollen ze vandaege aenlik zitten, ik heb ze hielendal niet zien.' 'Now, wi'j weten et wel,' antwoorden de beide honnen. 'Ze hebben allebeide straf en now hebben heur baosies heur opsleuten! Dat moesten ze vaeker doen, of niet soms? Doe wi'j hier naor toe leupen, bin we even bi'j heur boerderi'je langes gaon. En ze kregen toch op de kop, niet mooi meer!' 'Vertel now wat ze uutspeekten,' roepen de dieren deur mekeer henne, 'jim maeken oons doodni'jsgierig!'

'Now,' zegt Diedel, 'ze hebben bi'j de boerderi'je een viever kregen. Iene mit mooie gooldvissies d'r in. Now schienen katten vissies ok al lekker te vienen, dat now weten jim wel wat d'r gebeurde! Klaos en Miep plat op et lief bi'j de viever om de vissies te pakken. Mar gelokkig zaggen de baosies dat, en hebben de katten mitien in de stal opsleuten. De boerinne was zó lelk dat ze de katten een emmer vol waeter nao smeed. En raek, za'k jim vertellen. Wi'j kriegen vandaege écht gien last meer van die beide poedzakken!'

Alle beesten hebben d'r een protte wille omme vanzels. Ze praoten nog een hiel posien deur over de katten én over de ni'je vlagge. Et is dan ok al slim laete as ze allegere heur eigen nussies en huzen opzuken. Mar dat is veur een keer niet zo slim, of vienen jim van wel?

DE DRIE VLAGGEN.

Op de veurkaante van et Herenhoentien zien jim drie vlaggen. De linker vlagge is van de gemiente West-Stellingwarf, de middelste is van de perveensie Frieslaand en de rechter is van de gemiente Oost-Stellingwarf. Op de beide Stellingwarver vlaggen staot een wat nuver dier. Et is een griffioen, een faobeldier. Now bin faobelties verhaelen die niet echt gebeurd binnen. De griffioen bestaot ok niet en het ok nooit bestaon. Et is een beest dat deur de meensken bedocht is. Aj' goed kieken kuj' in de griffioen wel een peer wél bestaonde beesten herkennen. Zie mar. Et bovenste diel liekt op een adelaar, et onderste op een lieuw en de griffioen het ok nog een peer peerde-oren!

De griffioen was duzenden jaoren leden al et kenmark van de Stellingwarven. Daorom staot hi'j ok op beide vlaggen. Now bin die vlaggen nog niet zo hiel oold, we hebben ze pas sund 1963. Beide vlaggen bin rood /wit van kleur. Op de Friese vlagge ziej' zeuven schuine strepen: vier blauwe en drie witte. Op de witte strepen staon zeuven rooie pompeblaeden. Die pompeblaeden bin et kenmark van Frieslaand. De Friese vlagge is oolder as de Stellingwarver. Hi'j wodt in 1997 al honderd jaor!